

„Létrehozni a testvériség hídjait”

Életige

„Éljetek méltóan Krisztus evangéliumához!”

(Fil 1,27)

9

Szítsuk fel tehát szívünkben a szeretet lángját!

Az így megújuló látásmódunkkal körülnézhetünk, hogy észrevegyük, milyen lépésre lenne szükség társadalmunk előre haladásához. A szeretet meg fogja nekünk mutatni azt az utat, amelyre alkotó módon ráléphetünk; bátorságot és erőt önt majd belénk, hogy végig is járjuk.

Néhányan azt gondolják, hogy az evangélium nem oldja meg az emberi problémákat, és csak vallási értelemben hozza el közénk Isten országát. Ez nem így van. A keresztényeknek, pontosan azért, mert Krisztus országának polgárai, erős késztetést kell érezniük arra, hogy **mindenki szolgálatára legyenek, és hozzájáruljanak ahhoz, hogy földi városukat igazságban és szeretetben építsék.**

Történt egyszer, hogy...

Vagy száz fiatal népesítette be egy napfényes délután Róma egyik kis külterületi vasúti megállóját. A vonat fűtten, jelezve érkezését, és a fiúk fölszálltak, hogy elérjék azt a célt, melynek főszereplői lesznek. **„Színezzük be a várost szeretettel – Szeressük mások**

Jézus az, aki hidakat épít, aki új utakat nyit meg a keresztények által, és hat a társadalomra.

De hogyan lehetünk másik Krisztussá?

Úgy, hogy az Ő életstílusa szerint élünk, amit az evangélium tár elénk.

Ha ugyanis befogadjuk Igéjét, egyre inkább azonosulunk gondolataival, érzéseivel, tanításával. Az Ige világossá teszi, hogy mit tegyünk, megmutatja, hogyan tegyük jóvá, ha hibáztunk, visszatérít, ha letévedtünk az egyenes útról.

városát úgy, mint a sajátunkat”. Ez az a mottó, amit társadalmunk jobbá tételéért választottak. Mindenki nekilátott, hogy körülnézzen és elhatározza a szükséges lépéseket, hogy az evangéliumi szeretetet vigye a kórházakba, idősok otthonába, könyvtárba, sportlétesítményekbe,

parkokba. Ezek voltak a kiválasztott területek. A csökkent képességű gyerekek központjában az egyik nevelő ezt mondta egy gyerekről: „Ő sohasem beszél velünk, nevelőkkel, mindig félrevonul egész napra. De ma más lett! Csodálatos, látni, hogy veletek beszélget és mindenkiel játszik!” A gyerekkórházban tudtak érkezésünkről és vártak minket. Színjátékkal és meseénekekkel töltötte el a délutánt a bennlévő 24 kisgyerek.

Másik Krisztussá válunk. Hozzá hasonlóan életünket adjuk majd másokért, és szeretetben élve hozzájárulunk a testvériség építéséhez.

Gyakran beszélünk a szeretetről, ezért főlegesennek tűnhet, hogy ismét ezt hangsúlyozzuk, de nem így van. „Régi énünk” ugyanis mindig kész arra, hogy magába zárkózzon, hogy saját kis személyes érdekeit dédelgesse, hogy közömbös maradjon a közjó vagy a körülöttünk lévő emberiség szükségletei iránt.

Talán sokunk számára először adatott meg, hogy megtisztítsuk egy tó partját a szeméttől. „Azért választottam ezt, mert értem, hogy mennyire fontos, hogy gondozzuk a környezetet. Örömmel tölt el az, hogy az emberek tisztán találják azt a helyet, amerre járnak”.

„Másokért eltöltött délután egy jó edzés arra, hogy meg tudjuk tenni ezt mindennap”.

(Európai Gyerekek az egységért)